

17 sierpnia 1931 r.

Adik 13/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13834.

Jan Peter Kruse
(Grossenbrode, Holstein, Niemcy).

Kl. ~~45~~ 9.

45 h 13/00

Zacisk do ogona krowiego.

Zgłoszono 27 maja 1930 r.

Udzielono 21 maja 1931 r.

Wiadomo, że ogon krowy znajduje się podczas dojenia w ciągłym ruchu, co bardzo utrudnia osobie dojącej wykonywanie tej czynności, przyczem koniec ogona może się dostać do mleka i zanieczyścić je. Prócz tego krowa może uderzyć ogonem w twarz osobę dojącą, a nawet może spowodować utratę wzroku. Wynalazek niniejszy ma na celu zapomocą odpowiedniego przyrządu zapobiec niezawodnie tym niepożądanym ruchom ogona zwierzęcia dojonego. Główną cechą wynalazku stanowi to, że koniec ogona jest połączony rozłącznie z górną częścią ogona bądź zapomocą klamry, spinki, linek skórzanych lub gumowych, taśmy lub drutu, bądź też w inny sposób.

Na rysunku przedstawiono kilka przy-

kładów wykonania wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia widok klamry podwójnej, założonej na ogon krowy, fig. 2 — widok innej odmiany klamry, fig. 3 — widok pochwy, nakładanej na ogon krowy, fig. 4 i 5 — następną odmianę klamry w widokach z boku i z góry.

Według fig. 1 przyrząd składa się z klamer podwójnych *c*, osadzonych na trzpieniu *a* oraz rozmieszczonych po obydwu bokach ramion *b*, które wytwarzają odpowiedni wielki nacisk.

Przed rozpoczęciem dojenia umocowuje się wymienioną klamrę z ramionami zaciskowymi *b* przy górnym końcu ogona *d* i wygina ogon, poczem koniec ogona zaagięty ku górze wstawia się do drugiej klamry *c*, w której koniec ten zostaje za-

ciśnięty. W ten sposób skrócono ogon do połowy, uniemożliwiając mu wykonywanie ruchów niepożądaných.

Na fig. 2, 4, 5 jest przedstawiona inna odmiana wykonania klamry, zawierającej dwa zaciski spężynujące e, f z listwami łączącymi g, h , otwierane w znany sposób. Równolegle do osi zacisków e, f jest umocowana rurka i , przez którą jest przesunięty drut k z guzikiem l , na którym wspiera się mocna sprężyna m . Górny koniec drutu, wystający z rurki i , jest wykonany w postaci haka n . Zaciski e, f służą do umocowywania przyrządu na górnej części ogona, a hak n do uchwycenia końca ogona. Ostatnią czynność uskutecznia się przez posunięcie do góry guzika l , wskutek czego hak n zostaje podniesiony do góry, następnie wprowadza się koniec ogona pod hak n i zwalnia guzik l . Drut k zostaje cofnięty napięciem sprężyny i przytrzymuje koniec ogona.

Według fig. 3 stosuje się pochwę o z umieszczoną wewnątrz niej sprężyną śrubową p , której zwoje końcowe p^1 wystają z pochwy i są zaopatrzone w kluczkę q , w którą zakłada się haczyk r , przymocowany do pochwy. Z rysunku wynika, w jaki sposób odbywa się zamocowywanie ogona w zacisku. Pochwę nasuwa się na ogon tak, że wolne zwoje p^1 zaciskają się wokoło korzenia ogona, poczem unosi się koniec ogona, zatrzymując go w tem położeniu przez założenie haczyka r w kluczkę q .

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zacisk do ogona krowiego, zna-

mienny tem, że jest wykonany w postaci klamry, spinki, linek skórzanych lub gumowych, taśmy, drutu, bądź też innych środków, łączących z sobą górną część ogona z jego końcem dolnym.

2. Zacisk według zastrz. 1, znamienny tem, że posiada postać klamry podwójnej (b, c), która jedną swą parą ramion zaciskowych (b) jest umocowana na górnej części ogona krowy, przeciwległa zaś para ramion (c) przytrzymuje wygięty ku górze koniec ogona.

3. Odmiana zacisku według zastrz. 1, znamienna tem, że składa się z jednej pary zacisków (e, f) ze wspólnymi listwami łączącymi (g, h), osadzonych na górnej części ogona, oraz haka z drutu (k, n), znajdującego się pod działaniem sprężyny i przytrzymującego koniec ogona krowy.

4. Zacisk według zastrz. 3, znamienny tem, że drut (k) haka, znajdujący się pod działaniem sprężyny, jest osadzony w rurce (i) i połączony sztywno z zespołem zacisków (e, f).

5. Odmiana zacisku według zastrz. 1, znamienna tem, że składa się z pochwy (o), nasuwanej na ogon krowy, oraz sprężyny śrubowej (p), osadzonej w pochwie (o), przyczem wystające zwoje (p^1) sprężyny otaczają górną część ogona krowy, którego koniec jest przytrzymywany w położeniu uniesionem zapomocą haka (r, n).

Jan Peter Kruse.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

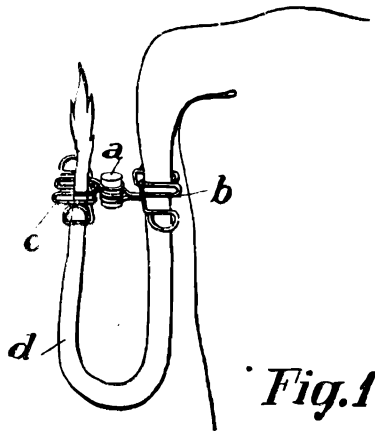

Fig. 1

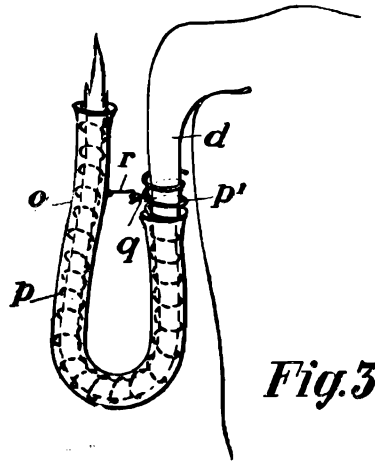

Fig. 3

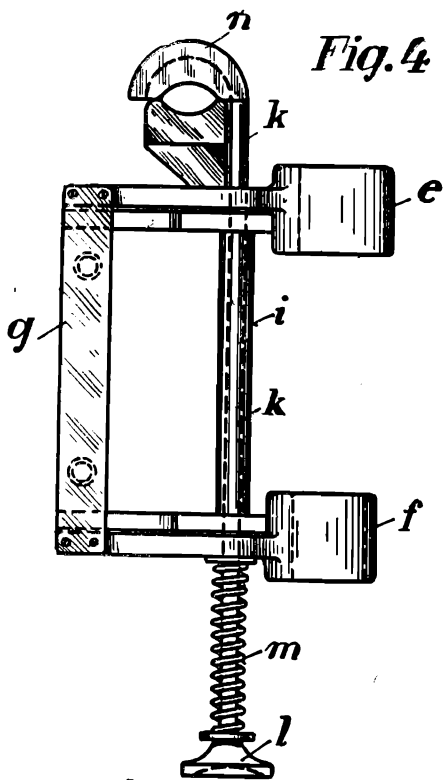

Fig. 4

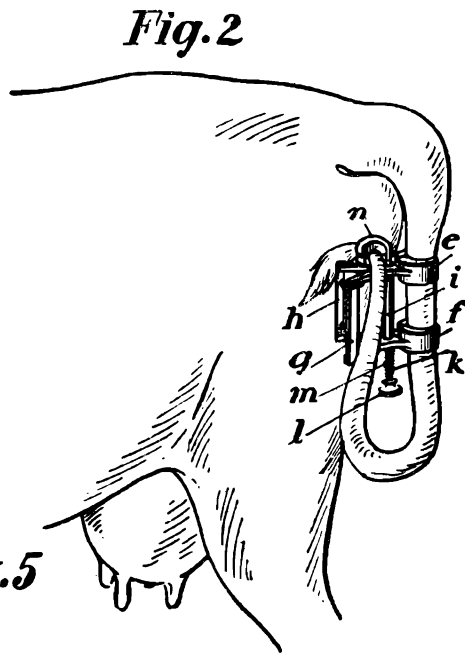

Fig. 2

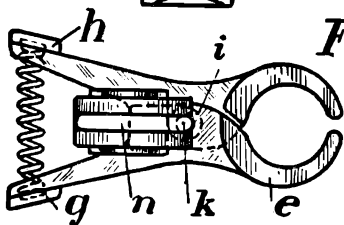

Fig. 5